

VÁSÁRHELYI NAPLÓ.

TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik — ünnep és vasárnap utáni napot kivéve — minden reggel.

<p>Előfizetési árak: Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr. Egy óra 60 kf. — Vidékre postán: Egész évre 10 frt. — Egyes szám ára 2 kr.</p>	<p>Felelős szerkesztő: Dr. FEJÉR KÁLMÁN.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: L é v a i F. sétatéri könyvnyomdájában. Hirdetéseket és nyiltéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.</p>
--	---	---

A korszellem.

A művelődés és az emberi tökéletesedés szelleme, mely az emberiség kifejlődését valamely új irányban eszközi: a korszellem.

A korszellem nagyon különbözik a közvéleménytől, úgy, hogy a közvélemény rendesen ellensége és megölője a korszellemnek. Pl. ezelőtt három századdal még közvélemény volt a vallási türelmetlenség; de már korszellem volt a vallásszabadság. A közvélemény sok embernek véleménye, de a korszellem az emberiségnek, mint személyes egységnek a fejlődésében mutatkozó hatalmas lendület, az emberiség szenvedélye és magasabb fokon gondolata.

A korszellem nem az által keletkezik, hogy emberről-emberre terjedve, könyvek és hírlapok által terjesztve, egyetemes emberi szellemmé válna. hanem megfordítva, az emberiség személyes egységéből árad szét a nemzetekre és egyesekre, parallel fejlődést létesít oly körökben is, a melyek egymással öszszeköttetésben nem állanak.

A korszellem mindig haladást akar az emberiség életében.

De hogy valamely irányban haladhassunk, szükséges, hogy azon elem, a melyben haladni kívánunk, ellent álljon. E nélkül, mint a légújában, nem gyakoroljuk erőinket. Valamennyi korszellem vérben fürödve, nehéz harcokon át tudott elfogadott elvekké és szabályokká válni s valamennyi korszellem erőszakkal ismertette el elvei létjogosultságát. Oka volt a tudatlanság.

Igy az egyéni szabadság korszelleme, mint szilaj kalandszomj lép a

a világtörténelemben, mely üszköt dob a városokra, isten ostroma gyanánt akar szerepelni, hogy az utókorra isten áldásává legyen.

Az egyéni szabadság ma már törvényeinkben elvek szerint szabályozva van, de ébredése annak borzasztó és viharos volt. Az egyéni szabadság korszelleme felforgatta az akkori társadalmat A negyedik század vége felé egy néptengert zudít Európa területére, mely átesap Afrikába is. Ez a népvándorlás eltart a kilencedik század végéig. Azután felkavarja a vallást s általános mozgalmat csinál a kereszties háborúkban.

De hát honnan veszi erejét a korszellem?

Miként a növények tavasszal nem beszélnek öszszö, hanem egy titkos erő által fejlődésnek indulnak, úgy a barbár harcizosok sem beszéltek a szabadságról, nem bírtak az eszme öntudatával, de érezték az ellenállhatatlan erőt és követték szilaj lelkességgel. A Róma ellen menő Alarich azt mondta: Érzek valamit, ami szünet nélkül ösztönöz a város földulására. Ez a korszellem ereje, mely viszi magával az emberiséget s a mely mint millióknak öntudatlan szenvedélye tör utat magának.

Ugyan az a titkos érzés, a melyről Alarich beszél, vezet pusztába a remetét. Az egyik számüzi magát a régi civilizáció rothadozó épületéből, a másik romba dönti azt; de mindenik a civilizáció új alakjáért lángol, a melyben az egyén érvényesül. Inkább a pusztaság, inkább a füsttölgő romok, mint az egyénre rakott antik bilincsek.

Korszelleme a mi korunknak is van; de ez nem a theologia, nem a

jog, se a politika terén, hanem a közgazdaság terén akarja új irányban előbbre vinni a társadalmat.

Valamint az egyéni szabadság eszméje is vihart okozó volt, úgy ezen új korszellem is füsttölgő romokkal, pusztítással és gyilkolással fenyegeti társadalmunkat.

Száz esetekben él, mint a magával elragadó sejtelen a mai korszellem, csak hogy még nem emelkedett elméjökben tiszta öntudatoságra csak mint vágy, zavaros követelésekben nyilvánul. Isten ostromaként akar ez a korszellem is fellépni, hogy isten áldása legyen az utókorra, mint egykor a többi korszellem.

A vallási, jogi és politikai korszelmek már-már megvalósultak s helyet követelnek a közgazdaság sokféle kérdésénél. A korszellem követeli a vagyon szerzés megkönnyítését s a javaknak minden emberre nézve egyenlő biztosítását.

Ezen követelések jogosultságát látjuk a nagyon prózai mindennapi életben.

Elpusztul a kisbirtokos, kedvét veszti a munkás nép. Jobb sors után kiált a társadalom minden osztálya s a közben kis városokban is milliókra szaporodik a betét, más oldalról illendőképen nőnek és szaporodnak az adósságok.

Csaknem teljes a jogrend és mégis beteg a társadalom. Válság van minden irányban, csak a hit és politika harca tartja még jogtámogatásával.

A közgazdaságban ott van a pangás, a válság.

A korszellem azt mondja, ennek oka az, hogy a föld privilegizálva van. El nem birtokolható, csak nagyon nehéz feltételekkel megszerezhető.

Sok ezer holdak, mértföldekre terjedő területek vannak egy kézen, miknek jövedelme nagyobb részt külföldre megy. A tudomány által előmozdított igények ki nem elégíthetők, ennek folytán elkedvetlenedik a nép s elzüllik a társadalom. Betegek a karok és lábak, sinylődik az egész test.

Korszellemmé vált az ingatlanok könnyebb megszerzethetőségének kérdése.

Es mi volna igazságosabb, mint-hogy az elbirtoklás kiterjesztessék a bérlőkre és a munkásokra is. A bérlő birtokolja el az ingatlant, a szolga szerezzen szolgálmat az ingatlanra.

Ez fokozza a munkakedvet. Ez teremti vagyonos középosztályt. Ez forgalomba hozza a milliókra menő apró betéteket. Ez a dolgozni vágyó emberek kezébe adja a vagyont. Ez alkot milliókkal, készpénzzel rendelkező arisztokracziát, a mely hogy vagyona el ne kopjon, dolgozni kell neki, mert az tőle elbirtokoltatik.

Ez a társadalom és a haza érdeke, hogy vagyonos középosztály, jólétben élő munkásnépe teremhessék.

Ez a mai korszellem, mely a társadalom kifejlődését ezen új irányban is előbbre vinni kívánja. Ez az a korszellem, a mit a természet ölen

elő mezei munkás nép már felfogott s a mely Európászerte terjed, mint magával ragadó sejtelem, mely még csak zavaros követelésben nyilvánul.

Ez a mostani korszellem, a mely ellenkezik a közfelfogással. Ez a szellem átalakítja a társadalmat, a melynek mikéntje az ellenállástól függ.

Isten ostroma lesz füstölgő romokkal, pusztulással, fegyverrel és dinamittal harcizolva, ha mint sejtelenen alapuló százezerek szenvedélye követel létjogosultságot.

Es isten áldása lesz, ha az értelem juttatja érvényre az erkölcs, a jog és a politika segélyével és támogatásával.

Interpres.

Napi hírek.

— **Az új egyleti elnök.** A gazdasági egyesület vasárnap tartotta meg alakuló közgyűlését. Városunk legtekintélyesebb egyesülete, — mely gazdasági fejlődésünk vezetésében vezérszerepet játszik — városunk főispánját, báró Thoro cz k a y Viktort választotta meg elnökül, ki megválasztásához előzőleg beleegyezését adta. A főispánnak az elnöki széken lesz alkalma társadalmi uton propagálni a közgazdasági eszméket, melyeknek mint főispán, közigazgatási szolgálatában áll. Különbben a tisztikar és választmány néhány kivétellel a régi maradt.

— **Villanyvilágítás.** Foglalkoztunk városunk villanyvilágításával e lapok hasábjain elég részletességgel. Ma csak azt adjuk hírül, hogy a belügyminiszter a város és a villamos vállalatok részvénytársasága között létrejött szerződést jóváhagyta. Együttal tudatjuk, hogy a városnak 10 gyertyafényű izzó lámpa óránként 0.5 kr, 16 gyertyafényű izzólámpa óránként 0.8 krba kerül. A közönség részére a villamvilágítás körülbelül még egyszer annyiba kerül. A vállalati nyereség 10 évig adómentes. A mi villanyvilágításunk fog a legolcsóbb lenni az összes eddig létező villaoyvilágítások között. A budapesti magánfogyasztási villanyvilágításnál is W a t t ó r á n k é n t egy krajczárral lesz kevesebb a mi világításunk ára.

— **Az algyői hid.** Az algyői hid kiépítése tárgyában tegnap volt a helyszíni tárgyalás. A terveket az aradi üzletvezetőség készítette, még pedig olyan alapon, hogy megvalósulás esetén az eddigi disztelen és veszedelmes fahidrészek egészen eltűnnek. A helyszíni tárgyalásnál Csongrád megye, Hmvasárhely és az aradi üzletvezetőség kiküldöttei vettek részt.

— **Az orsz. ipartanács alakuló ülése.** Egy izben vezércikkelyben foglalkoztunk az országos ipartanács ügyével s fejtegettük annak városunkra is előnyös és jelentős voltát. Mint most értesülünk, Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter ma adta ki a meghívót az orsz. ipartanács január 24-én, kedden délután 5 órakor tartandó első ülésére, melyen a minisztérium nagy

A kutya.

Irta: Tötteleki.

Ma mindent csoportosítanak. Világos, ha nem akarok az ismeretlenség homályában elmerülni, nekem is csoportosítanom kell okvetlenül. Utána néztem tehát, van-e még valami a földön, a föld felett vagy alatt, amit csoportokba össze nem foglaltak, illetve szét nem választottak volna.

Nagy örömmre sikerült egyetlen ilyen szerencsés létezőt megcsipnem.

S e lény nem más, mint: a kutya.

Fájdalom, a nagy öröm, mit felfedezésem önmagamnak okozott, rövidebb volt mint a délelőtti szivárvány, vagy a juliusi harmat. Mert hogyan foglaljam én össze, vagy válasszam szét csoportokba a kutyát? Mikor „kutya vagy eb, az mindegy“ és „egyik kutya másik eb“ szálló ígék közti tudatba ment igaz volta minden csoportosításra törekvő lépésnek kiméletlenül utját vágja.

Szerénytelenség nélkül mondhatom, rendkívül finom ember vagyok, előkelően finom és előzékeny, különösen barátaimmal szemben.

Fájdalom! barátaim ezen reájuk nézve kétségkívül nagybecsű előnyömet értéke szerint nem voltak képesek mérlegelni s ez oknál fogva ma ott állok, hogy egyetlen barátom sincsen.

Ismét fájdalom! a legutolsó barátommal találkoztam a multkoriban. Ő, amint utólag értesültem, a velem való találkozhatsz eshetőségére számítva s általánosan ismert előzékenységem és finomságom iránt felette csekély bizalommal viselkedve, egy melák kutyával kísértette magát.

Tehát találkoztunk. A viszontlátás örömeit nagy gyönyörűséggel élvezve, kedélyes diskurzusba bocsátkoztunk, a melák kutya pedig két hátsó lábaira ülve, élénk figyelemmel kísérte beszélgetésünket.

Hatalmas eszméket feszegettünk, a dülötak kövezése és árkolásáról, a községi zsidó szatócs közeli bukásának eshetőségeiről, a mezőcsőszök megbízhatlanságáról és a kormány hazafiatlan voltáról. Ez utolsó pontnál azonban némi nemű nézeteltérés fordult elő közöttünk.

Ha jól emlékszem, kissé hevesek is lettünk és kapaciztaltuk egymást szemkápráztató érvek villámlo fegyvereivel.

Szokásom szerint és végső argumentum gyanánt, mely előtt biztosan el kell némulnia, szem előtt tartva sokszor hivatott finomságomat és előzékenységet, parlamentáris tónusban erélyesen szemére vágtam immár volt utolsó, egyetlen barátomnak ezen egyetlen, ártatlan tömondatot:

— Te kutya!

Es ebben a momentumban a kutya ülő helyzetéből felugorva rémes ordítással nekem rontott. Pillanat alatt a hely-

zet magaslatára emelkedtem s veszedelmet voltát a jövőbe látó böles pillantással felfogtam, s bár a négy lábú lény személye ellen semmi sértőt nem mondtam, félre magyarázott szavaim helyre igazítása céljából szót nem emelve, örült vágatással iramodtam azon irány felé, hol szerény lakásom van.

Nyilván ily pillanat alatt támadt új ellenségem párbaj segédekért is kiálthattott, mert a kapuk alól innen is, onnan is dühös czerberusok egymást biztató hangos csahalással vetették magukat utánam.

Mintán pedig egyetlen párbaj codexben sem emlékszem olyan szabályra, mely előírná, hogy a magát sértettnek érzett fél segédjével együtt hívja ki sértő felét, ez egyszer életemben félretétve az előzékenység és udvariasság szabályait ruganyos léptekkel nyomultam előre.

Hogy mit, hol és mennyit kaptam, az már ez értekezés keretébe nem tartozik.

Otthon a sajtó fájdalmak, a szégyen, az előzékenységgem és előkelőségemen illetén ejtett foltok komoly elmélkedésre kényszerítettek.

* * *

S amire előbb rá nem jöttem, az most teljes világosságban áll előttem.

A kutyák tehát két csoportba oszt-

tanácsstermben Dániel Ernő báró fog elnökölni. Az ülés napirendje: 1. A munkaközi szünetek. 2. A munkaközvetítés. Szegedről az országos ipartanács két tagja: Back Bernát gőzmalomtulajdonos és Kulinyi Zsigmond kamarai titkár részére érkezett meghívás. Előzetes tájékozással megküldötte a miniszter az ipartanács tagjainak bizalmas használatra a minisztérium kebelében szervezett munkásügyi bizottságnak a munkaközi szünetekre vonatkozó elvi megállapodásait és a munkaközvetítő intézeteknek ugyanezen bizottság által kidolgozott szervezeti szabályzatát és mellékleteit is.

— **Uj gyűjtemény.** Közigazgatási elvi határozatok czimen a Magyar Közigazgatás szerkesztősége jogászokat s tisztviselőket érdeklő gyűjteményt adott ki. A belügyminiszter most arról értesíti a törvényhatóságokat, hogy ezen gyűjteményt most leszállított áron is meg lehet kapni.

— **A gazdasági kiállítás.** Említettük, hogy országos gazdasági kiállítás lesz Szegeden, melynek helyéül az újszegedi népkertet választották, ahol a kiállítási épületek miatt most több rendezési munkát kell foganatosítani. A mérnökség elkészítette a költségvetési tervet az országos gazdasági egyesület kívánalmai szerint. A mérnökség költségvetése szerint az egész rendezés 3462 forintba kerül.

— **Uj lap.** Szomszédunkban Szentesen új lap indult meg a „Szentesi Lapok”

czimmel, Pintér Gyula szerkesztésében, amely a régi „Szentesi Lap”-ból vált ki. Ez utóbbi Sima Ferencz országgy. képviselő szerkesztésében továbbra is megmarad.

— **Az elítélt lelkész.** Emlékeznék még városunkban is arra, hogy a mult év nyarán Vadnay Andor Csongrád megye főispánja pénztárvizsgálatot rendelt el Pandovits Döme által kezelt iskolaszéki és főgimnáziumi pénztárnál. — Pandovits Döme, aki különben gör. kel. lelkész, nem tudott beszámolni a pénzzel, a minek hivatali felfüggesztés, majd letartóztatás lett a vége. F. hó 16-án tartotta meg ez ügyben a szegedi kir. törvényszék a végtagyalást, melyen Pandovits Dömét az ellene beigazolt hivatali sikkasztás miatt 6 évi börtönrre ítélte a törvényszék.

— **Gazdasági szesz-gyár Mágocson.** Károlyi Imre gróf, mágocsi nagybirtokos, nagyszabású szeszgyárat létesít. A kereskedelemügyi miniszter a napokban ez ügyben leirt Csongrád megye alispáni hivatalához, elismerését fejezven ki Károlyi Imre gróf tevékenysége fölött.

— **Rendőrségi hír.** A városházi szarkák. Van a városházának egy szarkája, a ki szárnyakkal nem rendelkezik, tolla sínes, csak a természete olyan, mint a szarkának. A szarkának neve is van: Szücs János és foglalkozása is van, városi cseléd és a könyomatu nyomda vezetője. A jó öregnek az volt a szokása, hogy a mi fényes, használható és értékesíthető volt, elemelte. Ha valaki az ajtó

előtt felejtette az esernyőjét, a bácsi tulajdonává tette. Az irodákból a papírost, tintát, pennát, bicskát elvitte. A méregkeverők tárgyalása alkalmával a padok között egy arany Szt-György érmet talált és zsebre tette. A rendőség vizsgálatot tartott ez ügyben s a város szarkáját a bünjelek kapcsán a járásbírósnak adta át. — A kóbor cigányok. Tegnapelőtt 64 darab oláh cigány érkezett városunkba Szeged felől. A jó öreg Tatárnak volt a legtöbb baja, a mig a személyleírásukat feivette és nyomozott illetőségi helyük után, az utóbbi azonban lehetetlenség volt. Orosházára tolonczolták őket.

— **Köszönetnyilvánítás.** F. hó 15-én vasárnap a Fekete Sasban tartott iparos ifj. könk. együletének táncvizalmán felülfizetni kegyeskedtek: Lévai Fülöp 1 frt 20 kr, Tóth József pénztárnok, Pitzer Sándor, Budai István 1—1 frt, Kolofon Pál, Tóth Vilmaéska 60—60 kr, Csada Ferencz, Szénási Imre, Knetykó Károly, Török Zsigmond, Molnár János, Szabó János borbély 50—50 kr, Balogh Lajos, Huszár Károly, Szép Imre, L. Tóth Antal 40—40 kr, Nagy László 30 kr, Hegedüs János, Ineza Mariska, Csáki József 20—20 kr, Balog J., Hodosi Imre 10—10 kr. — Fogadják e helyen is a kegyes felülfizetők a rendezőség köszönetét.

— **Talált tárgy.** Rendőrségi hírünkben megemlítettük, hogy Szücs János v. cseléd a méregkeverők tárgyalása alkalmával egy arany keretbe foglalt, arany

hatók és pedig 1-ör valóságos kutyákra, 2-ör mű kutyákra.

A valóságos kutyákat a mű kutyáktól pillanatra megkülönböztetheti mindenki, a ki a következőket figyelmen kívül nem hagyja:

1. A valóságos kutya megjelenése szerény és biztos, kivéve ha veszélytől kell tartania. Ruházata egyszerű testhez álló szabású és előkelő. Kifogásolható annyiban, a mennyiben ünnepélyes alkalmakkor is köznapi ruhában jelenik meg.

A mükutya ellenben finoman öltözködik, ruháit elegáns szabóknál és részletfizetésre rendeli meg s ünnepélyes alkalmakkor feketében vagy frakkban, esetleg egyenruhában parádézik.

2. A valódi kutya vagyontalan, szerényen táplálkozik, itala kizórólag a víz s ha a rávetett adó ki nem fizettetik, felvilágosult századunk szegényére büntetlenül és kegyetlen torturák között kivégeztetik s lehuzatván bőre, azzal fizeti ki tartozását a magas kincstárnak.

A mükutya is gyakran szegény fráter, ámde fényes estélyeket csap, válogatott inyczségekben dúslakodik. Törleít vagy francia pezsgőt iszik, finom szivarokat szív s ha adóját ki nem fizeti, legrosszabb esetben kifizetetlen butoraira rendeltetik el foglalás.

3. Ki ne olvasott volna ugy az ábéczés könyvekben, mint az ifjusági iratok-

ban és kalandos utazásokban a valódi kutya hűségéről és háládatosságáról. Mert a hűségnek volt képe s már az ókori görögök kétfelé vágott tetemei között vonultak el, így erősítvén meg fogadásukat, hogy a békét híven megtartják s mint hála jelképéről fejedelmek levonatván a bőrét, arra irták a jószolgálatok fejében hálául adott donációt.

Mindez a mükutyával meg nem történik. Hűséget mutat mindig, de intrikál és elégedetlen s ki tehet róla, a hatalom süllyedő-hajóját patkány módra rögtön elhagyja.

4. A valódi kutya engedelmes.

No a mükutya is felettebb az, csak hogy mig amaz éhesen is szót fogad, emez csak akkor, ha jólakik.

5. Mindig köny rezdül meg pillámon, mikor olvasom azon kutya bus történetét, mely urát annak elveszett pénzerszényével szájában kísérte s daczára annak, hogy ütötte verte a gaz a szegény párat, mégis követte, a mikor is az állhatatosságán feldühödvé, lelötte a pincsit és a felfordult dögöcske szájából kifordult az az arany tekeres. És őh mindegyik mily éber őrzője gazdája vagyonának? A ki nem hiszi, annak először még eddig kutyája nincs, vagy még nem volt, vagy nem olvasta a miniszterileg engedélyezett népiskolai olvasókönyveket.

A fentebbi dolgot egy mükutya de-

hogy tenné. Ellenkezőleg együtt lop a tolvajokkal s vagy parazilis progressívával vágja ki magát ha rajta csipik, vagy megugrik Amerikába, mig meg nem csipik.

6. A valódi kutya hizeleg és farkát csóválja.

Ezt cselekszi a mükutya is, de csak felfelé, lefelé ellenben zsarnok és dölyfös.

Áh áh! éppen találkozott az én melákkal. Ő nagyon komoly és zordon, a mi a párbaj kodex szabályaival ellenkezik, mert hisz ő volt a győző. Én azonban — minthogy szájkosárral volt ellátva előkelő elegáncziával eléje lépve elmondotta előtte fenti distinkcióimat a valódi és mükutyáról.

— Meg van-e ön elégedve igen tisztelt ur ez elégtétellel?

— Meg — meg — vakkantja meghattottan. Mindazonáltal bizonyos okból nem foghatok kezét.

— No jó — vetem oda alig elpalástolható malicziával — mért mondja mégis a feldühödt ember embertársának végső sértés gyanánt bizonyos bővítéssel:

— Te kutya!

— Nem tudom.

— No hát megmondom én. Azért mert a kutyáknak is legelkeseredetebb ellensége a kutya.

A melák helyeslőleg mormogott.

akasztón csüngő sztr. György tallért talált, de elfelejtette a rendőrségnél bejelenteni. Igazolt tulajdonosa jelentkezzék a rendőrségnél.

A szerencsétlen anyós.

Ő nagysága, a megboldogult tanácsos ur özvegye.

A nagyságos ur korán méltóztatott a végérvényes és pör nélküli válást megeselekedni. De ő nagyságára hagyta tekintélyes titulusának hasznélvezetét és csekély nyugdíjára a hasznélvezett kontókat.

Ő nagysága okos és boldog. Okos, mert a csekély nyugdíjjal fenntartja a színvonalát és boldog, mert három felnőtt szép leánya számára versenyeznek a divatárusok a toilettek produkálásában, már t. i. közeli szép remények okáért.

Ő nagysága előnyös természeténél és minden rendű és rangú tulajdonságainál fogva képesítve van teljes mértékben a századvégi anyós hivatásának tökéletes betöltésére.

Ezen tulajdonságai miatt három ur és jó barát: a mérnök, az orvos és a bankár, kik különben örök és teljes mértékben viszonozott szerelmi állapotban léteznek, az ugynevezett reménybeli anyós okáért a kérő bátorságával csak egymás számára bírnának, de a kölesön adott bátorsággal mindhárman spórolnak.

Különbén derék gyerekek és jó fiuk. A mérnöknek sok fizetése van, az orvosnak sok páciense, a bankárnak meg sok pénze.

A mérnök számol:

— Egyet elosztunk három felé, egynek jut $\frac{1}{3}$! Fiuk! Megházasodunk, mindenikünknek csak $\frac{1}{3}$ rész anyós jut!

— Brávó! Osztozunk!

Aki kér, az kap. Másnap három bátor kérő eljegyzett három szerelmes leányt; három hét múlva pedig három boldog házaspár elosztott egy anyóst három felé.

Sajnáljuk, hogy az olvasó örömét megrontjuk, de Őnagyságát nem három darabra osztották, hanem anyósi működését osztották három felé, elhatározánt hogy az esztendő 4—4 hónapján át felváltva élvezzi a nők boldogságát.

Őnagysága leányai mind boldogok, vői közül 4 hónaponkint csak kettő.

Őnagysága soványodik és haragos, egyszóval anyós, anyósabb és legesleganyósabb.

Lánya, — a kettő közül a harmadik nő boldog felesége, — aggodalommal kérdi a mamát:

— Mama! beteg vagy? Mi busi? Hisz lányaid boldogok; mindannyian szerető, derék és gazdag férjeket kaptunk!

— Kedves lányom, az mind szép és igaz, de nem látod, hogy egyszerre csak egy nőmél lehetek?!

Garzon.

A nazarénus rabok.

Érdekes dolgot közölnek velünk Szegedről:

Szomoru menet vonult f. hó 16-án végig a délutáni órákban a szegedi m. kir. honvédkerületi fogháztól a Csillagbörtönig. Négy fegyveres honvéd nyolcz egyenruhás, de fegyvertelen katonatársát kísérte. A meggyőződés, a vallásos fanatizmus embereit: a nazarénus rabokat.

Nem akartak fegyvert fogni, csakugy mint a többi testvéreik. Inkább szenvednek a börtönben, sínjödnék éveken át, csak a dogma⁴ maradjon sértetlen, tiszta és szent. Martirok ezek a közönséges, szürke emberek, martirjai a saját lelkiismeretüknek, hitük parancsának.

Nyolcz ember mögött záródik be a börtön ajtaja. Egy év múlva szabadon bocsátják őket, bár bizonyos, hogy akkor sem változik meg lelkükben a vallás, szívükben a szilárd akaraterő. Akkor aztán újra börtönbe kerülnek s ott sorvadnak tizenkét hosszú esztendeig. Ezen idő alatt eleget bünhődnek s keservesen megszolgálják a pár évi katonáskodás helyett.

S a legelszomorítóbb az, ha a statisztikát nézzük, mely világosan mutatja, mily tömegesen hagyják el az ösök vallását és esküsznek föl a nazarén hit zászlaja alá.

Kesztyév Szveta a nyáron negyedikével távozott a börtönből s most vele együtt nyolczan tértek vissza. Minél szigorubbán lép fel velük az állam, annál elszántabbán, annál lelkesebben vallják magukénak a nazarénus hitet. Hol fog végződni ez a megfontolásra méltó dolog, igazán nem tudni. Az tény, hogy a nazarénus rabok számosabban vannak most, mint valaha. A vásárhelyi nazarénusoknak is szomoru példa lehet ez.

REGÉNY-CSARNOK.

Az erdei lak.

Irta: Bignió Mariska. 17

— Köszönöm Zelma, soha sem fog bennem csalódní.

S az ifju újból elhallgatott; nem tudta elkezdeni, a mit mondani akart, vagy talán maga sem tudta, hogy mit akarna mondani, csak érezte szükségét annak, hogy szívén könnyítsen, számítás, megfontolás nélkül, hatalmas érzelmétől vezetve, mely jogos volt, de melynek jogait érvényesülni ő nem hagyhatta, míg a boszu műve befejezve nincs, melylyel atyjának tartozott.

— Tibor, ön szenved, — szólta a leányka s öntudatlanul simitá végig kis kezét Tibor felleges homlokán.

Az ifju vére fejébe szállt s tekintete kigyult, a gondolatoknak nem volt hatalma többé, remegve karolta át a leánykát, a ki gyöngéden simult hozzá s halkan susogá a piruló Zelmának:

— Szeretlek Zelma!

E pillanat boldogságához semmi sem hasonlatos, a nap fénylő sugarakkal ragyog, a bimbón fölpattannak az első szirmok s a rózsza szépsége bűbajos: az öntudatlanság adja azt a hihetetlen nagy boldogságot, melyet alig képes elviselni a sziv.

Zelma nem tudott szólni: e pillanatban jött tudatára annak, hogy az az érzelem, mely szívét betölti, ösmeretlen csodás valami, remegett, félt tőle, mégis oly boldog volt, mint életében soha. Az első rajongó, megmérhetlen szerelem gyönyörével tekintett az ifju arczába, — talán nem is tudta, hogy mi az, csak remegve simult hozzá, mint a repkényimda a hatalmas fenýöhöz, hogy védje őt s maradjanak együtt örökké. S a viharedzett ifju sem tudott e pillanatban okosabb lenni, pedig egy óra előtt azon határozathoz jutott, hogy Zelma nyugalmát nem fogja felzavarni, hagyja őt boldog gyermeknek, míg jövőjét nem biztosíthatja s elég volt a leányka kezétől egy gyöngéd érintés, hogy romba dőljenek az észszerű tervek s a minden okosságnál hatalmasabb szerelem joga érvényesüljön.

Gyönyörrel nézte a piruló leányka arczának felső rózsáit, milyen tiszta, mily szent az érzelem, mely arczára volt írva, félig lecsukódott szemhéjai remegtek, beszédes ajkai alig hallhatóan susogták:

— Mi ez Tibor?

Mintha volna emberi szó, melylyel azt megmagyarázni lehetne.

— Mi ez Zelma? Ez az élet maga, a gyönyör, a boldogság, egy megmérhetlen nagy hatalom, mely a világegyetemet összetartja. Teremt, parancsol, üdvözít és elkárhoztat. — Kérdezd meg harmatos hajnalon a viruló rózsát, az szerelemről beszél neked, az ardó madarai szerelemről énekelnek, a viruló tavasz ettől éled s az őszi lomb ettől hal meg, figyeld meg a növények életét s megtalálod, kutasd az égbolt csillagait, ott is e vonzás tartja össze az égi testeket: ha kivennék a természetből, a nagy mindenség összeomlana, évezredek óta róla énekel minden poéta, mégis mindig új marad, mert ez maga az élet, mely önmagától üdül és fejlődik tovább. Ez az, a mit érzel imádott Zelmám, ezt úgy hívják, hogy igaz szerelem.

(Folyt. köv.)

Üzleti tudósítás.

1899. január 13.

A hódmezővásárhelyi mértékitelesítő hivatal jegyzései:

Buza . . .	9.70—9.80
árpa . . .	5.60—5.70
kukoricza .	4.50—4.60
szalonna 47—48.—	
sértés 38—42	
zsír 67.	

Árak métermázsánként.

Kiadó tulajdonos: LÉVAI F.